

[Poul Dam.]

komsterne i et pristal af denne type eller et pristal af den type, vi hidtil har haft, forekommer mig først og fremmest at måtte være noget, der vedrører organisationerne, altså noget, der skal afgøres ved overenskomsterne; man kan jo både arbejde med den ene metode og den anden metode.

Bracher (KrF):

Når det gælder den nuværende dyrtidsregulering, har vi ikke megen sympati for den og kunne gerne se den ændret på en eller anden måde, men jeg har ikke indtryk af, at den ændring, der angives her i dette forslag, er særlig effektiv. Jeg kunne tænke mig at se hen til et senere lovforslag af mere dybtgående betydning, så vi virkelig kunne få en ændring af hele denne beregningsmåde. Men vi vil selvfølgelig se med velvilje på det i udvalget.

Mølgaard (DR):

Forslagsstillerne skal ikke have utak for, at de sætter pegefingern på et vitterligt problem for den arbejdende befolkning, nemlig det at dyrtiden gør det stadig sværere at få pengelønnen til at slå til. Det er særligt aktualiseret igennem de enorme prisstigninger, vi har oplevet i de sidste par år, hvor EF har en del af skylden og vort lands skiftende politiske ledelse en anden del. Det er de uskyldige, dem med de små indkomster og med de mange munde at mætte ude i hjemmene, der rammes. Det er derfor værd at analysere årsagssammenhængen nærmere med henblik på at gøre noget ved problemet. Skal det ske, må problemet påpeges kraftigt og tit, og dette forslags fremsættelse er et bidrag dertil, derfor ingen utak for lovforslagets fremsættelse.

Men over for forslaget indhold må jeg bemærke et „ellers tak“ til forslaget som et forslag til folketinget. Jeg finder det rimeligt at overlade det til parterne på arbejdsmarkedet selv at fastsætte deres løn- og arbejdsvilkår igennem de individuelle kontrakter, man opretter, eller igennem de overenskomster, man etablerer.

Det siges i fremsættelsen og i bemærkningerne til dette lovforslag, at man ikke griber ind i overenskomsterne. Det er for så vidt også rigtigt, hvis man bare tænker sig overenskomsterne fortsat med det nuværende

indhold, men skal dette forslag have nogen som helst mening, må meningen dog være den, at overenskomsternes forudsætning skal ændres, altså at der ændres i overenskomsternes bestemmelser om, at man baserer sig på den lov, der er gældende indtil dato. Ellers ville det jo være et rent akademisk forslag, man her fremsætter.

Man kunne måske ønske, at forslagsstillerne gik andre veje, gav forslaget videre til de kredse i fagbevægelsen, som man hyppigt siger at have snæver kontakt til, i et lille kommunikationsråd. Jeg synes i hvert fald, at det er et arbejdsmarkedsanliggende og ikke et folketingsanliggende at besemme på disse områder. Dog er der jo en sektor af offentligt ansatte, men her er det retsforbundets synspunkt, at hele den offentlige sektor med dens løn- og ansættelsesvilkår må indrette sig efter, hvad man frivilligt aftaler på det private arbejdsmarked.

Til slut den bemærkning, at vi har virkelig aldrig følt, at de fundamentale økonomiske problemer løses ved at komme dyrtidsreguleringen til livs, sådan som regeringen på visse tidspunkter har ladet som om den har troet. Dyrtiden skabes ikke af dyrtidsreguleringen, men omvendt er reguleringen et resultat af dyrtidsudviklingen, og det er den, vi må til livs. Vi tror nøjatig lige så lidt på, at dyrtidsproblemerne løses ved ændring i dyrtidsreguleringen. Det er stort set lige så stort et blændværk. Det kan bidrage til at tilsløre, at det fundamentale krav fra den arbejdende befolkning må være at få standset jord-, bolig- og ejendomsspekulationen, som kun monopolkapitalen suger fedt på, men som udhuler værdien af de flere og flere penge, vi får mellem hænderne, så reallønnen forringes, uanset hvilken form for dyrtidsregulering man finder på.

Ordføreren for forslagsstillerne (Knud Jespersen) (DKP):

Selve diskussionen har afsløret, at der findes mennesker, der ikke har bevæget sig meget, selv om forholdene har udviklet sig i de 3 år, der er gået siden 1971. Stort set har økonomiministeren jo slået tilbage og betragtet sit svar dengang. Det må være praktisk at have det permanente svar liggende, at uanset hvordan vejret bliver, så vil man ikke ændre ved tingene, men fastholder, at den reguleringsmetode, man har, der viser